

mig hertil, hvad Sagen i sin Almindelighed angaaer. — Den ærede sidste Daler udhøvede meget stærkt, at det foreliggende Jernbaneproject var et af de alleruheldigste Foretagender, men jeg kan, som det vil fremgaae af mine Udtalelser, paa ingen Maade dele denne Anskuelse, idet jeg tværtimod troer, at det i mange Henseender vil stille sig som et overordentlig fordelagtigt og hensigtsmæssigt Foretagende. Den ærede Daler meente, at hvorledes det end gik i Fremtiden, og hvorledes Sagerne end stillede sig for os, vilde der naturligvis blive bygget en Bane til Gsbjerg Sydøst fra, nemlig fra Glensborg eller fra den Egn, men jeg troer ikke, at der vil blive Spørgsmaal om en saadan Bane, naar Lunderskov—Gsbjerg Banen er anlagt. Den nordligste Dverbane, som findes i Eslevig, er den fra Tinglet, og jeg troer ikke, at der vil blive Spørgsmaal om at anlægge en anden fra Glensborg op mod Gsbjerg. Hvad der derimod muligvis kan blive Spørgsmaal om, er et Baneanlæg paa Vestkysten af Eslevig op til Ribe, og det vil da være naturligt at forlænge Banen fra Gsbjerg, eller som det bliver, naar dette Forslag vedtages, fra Bramminge og videre til Ribe. Den samme ærede Daler nævnte, at han i Begyndelsen af Sessionen havde indsendt et Andragende til Jnderrigsministeriet, om der maatte blive foretaget en Undersøgelse af en anden Retningslinie for Jernbanen, nemlig fra Løsning Station paa Banen mellem Veile og Horsens til Gsbjerg. Denne Undersøgelse kunde jeg meget godt have unddraget mig, idet jeg er begrændset ved Loven af 24 April 1868, men desuagtet sendte jeg strax det ærede Medlems Skrivelse til Bestyrelsen for Statsbanerne med Paalæg om at indhente Dveringenieurens Erklæring over Sagen. Jeg gjorde det, naaet det blot ved et Blik paa Kortet forekom mig, at den af det ærede Medlem påtænkte Linie var en af de alleruheldigste, der kunde vælges, thi et Blik paa Kortet viser, at den fra Løsning vilde komme til at gaae ganske i Nærheden af den allerede nu bestaaende Stbane, den vilde ved efter hans eget Forslag at føres over Sellinge komme til at passere Veile Station i en meget nær Afstand, dernæst vilde den føres gennem et ufrugtbart og ugunstigt

Terrain, og endelig vilde den ved at føres ned til Bramminge og Gsbjerg faae en unaturlig Længde. Om den Fordeel, den vilde have for de Egne, hvorigjennem den skulde gaae — for en stor Deel øde og golde Gede-strækninger — vilde kunne opveie de Baand og den Gene, den vilde lægge paa Trafiken, det er et Spørgsmaal, om hvis Besvarelse jeg ikke troer, man kan være uenig. En saadan Linie er umulig, thi selve Trafiken Syd fra og fra Derne til Gsbjerg vilde derved blive ført omkring i en aldeles unaturlig Bue. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at Afstanden fra Bramminge til Løsning omtrent er 10 Mil, medens den fra Bramminge til Vandrup kun er 5 Mil. Dveringenieurens Erklæring gik ud paa, at han maatte ansee det for aldeles utilraadeligt at vælge en saadan Linie, og at han heller ikke kunde finde det tilraadeligt, at der nu paa denne Aarstid blev foretaget en nærmere Undersøgelse af den, hvilken efter hans Dverbetragtning kun vilde stadfæste, hvad han allerede havde udtalt. Det samme ærede Medlem meente, at det muligvis var en særlig Forskjælighed hos Jnderrigsministeriets Teknikere, som havde medført, at kun Veile-Barde Linten var bleven undersøgt, at der muligvis kunde være en anden Linie mellem Veile-Gsbjerg og Veile-Barde Linten, men at man ikke havde villet undersøge den, for ikke at faae en farlig Concurrence med den foretrukne Sydbane. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er saa ganske let at føre en Jernbane tværs igjennem et Land, som i sin Midte har en, om end ikke meget betydelig, saa dog ikke ganske ubetydelig Høide; man kan ikke uden aldeles uforholdsmæssige Beføstninger passere denne Høide. Ingenieurerne have saaledes ved Undersøgelsen af Linten været bundne ved Veileaaadalen og senere ved Bardeaaadalen, og de have for at komme op over Høiderne maattet gaae i en overordentlig stor Krumning for ikke at fremkalde aldeles uforholdsmæssige Udgifter. Jeg veed ikke, om jeg misforstod det ærede Medlem — jeg hørte ham ikke nøie — men det forekom mig, at han udtalte, at den Retningslinie, han foretrak, var Linten fra Barde til Nørholm. Derved vilde imid-